

mente de med Værkstedforhold særlig kendte Medlemmer af Jernbaneudvalget, at det var Funktionærer, som man burde sikre Værkstederne, men der har derom været udtalt en stærk Tvivl fra Generaldirektoratets Side. Det forekommer mig derfor netop rigtigt, at Regeringen foreslaar, at deres Ansættelse ikke skal være noget, der *skal* ske, men noget, som Loven tillader at ske. Ligesaa er det med et andet Spørgsmaal, om hvilket Jernbaneudvalget havde sin bestemte Mening, idet den foreslog at gaa over til en Inddeling i *tre* Distrikter, eftersom der jo er ret stor Forskel paa de Krav, der stilles, og de Forhold, der arbejdes under, i Vestjylland og i Østjylland—Fyn. Men ikke desto mindre forekommer det mig derfor fuldstændig rigtigt, at Regeringen, som her har en anden Mening, ikke har fastslaaet, at der *skal* være de 3 Distrikter, men er nøjedes med at foreslaa, at der *kan* være 3. Hvor der saaledes har kunnet være Tvivl om, hvad man vilde forlange af Administrationen, har Regeringen efter min Mening med fuld Ret stillet denne saa frit, som det er muligt.

Det er de almindelige Bemærkninger, jeg for mit Vedkommende har ønsket at gøre om hele denne store Sag. Lovforslagets særlige Bestemmelser skal jeg i det hele taget ikke komme meget ind paa. Jeg kan have en noget anden Mening om, hvorvidt det er rigtigt, at Søfartsvæsenet er lagt ind under Trafikvæsenet. Udvalget mente, det skulde under Maskinvæsenet. Hvad vi var enige om, og hvad der for saa vidt ogsaa har været fuld Tilslutning til, er, at det bør ikke ligge under to af disse Væsener. Nu er det foreslaaet, at det skal være under Trafikvæsenet. Jeg kunde tænke mig, at det var rigtigere, at vi havde en egen Søfartsafdeling, som, selvfølgelig med den nødvendige Hensyntagen til baade Maskin- og Trafikvæsenet og udstyret med de Kræfter, som dertil behøvedes, sorterede direkte under Generaldirektøren. Det er imidlertid af den Slags Spørgsmaal, som det er naturligt at drøfte i et Udvalg. Jeg skal derfor nøjes med at berøre det Par Punkter, som jeg betragter som de centrale i, hvad her er foreslaaet.

Det første er dette, at Generaldirektøren her er foreslaaet stillet direkte under Ministeren som en Slags Departementschef. Jeg vil haabe, at det betyder, at han skal sætte Ministeren i Stand til at møde i Rigsdagen vel rustet overfor den Kritik, som det er og altid har været Mi-

nistrenes Mening maa rettes mod dem og ikke mod Statsbaneledelsen. Men jeg haaber ikke, det skal føre til, at de Afgørelser, som naturligt i det hele og store skal træffes af Generaldirektøren og i mange Tilfælde i Virkeligheden bliver afgjort af de ham underlagte Trafikchefer, alle skal forelægges Ministeren uden som en ren Formsag. Saa meget er sikkert, at Ansvarret skal i størst Maal være hos Generaldirektøren, og det er jo blot en Række Dokumentationer og Skrivelser, der nødvendiggøres, hvis han har et Kontor eller et Departement under Ministeriet, som alt skal passere, inden det kommer til Ministeren. Jeg har derfor kunnet slutte mig til dette første Hovedpunkt i Forslaget.

Det andet, at vi afskaffer det kollegiale Generaldirektorat, har jeg ogsaa ganske kunnet slutte mig til. Det er ikke heldigt, naar Generaldirektøren, selvfølgelig efter at have drøftet Spørgsmaalet med samtlige sine Chefer, har dannet sig en bestemt Mening om et Spørgsmaal, f. Eks. vedrørende Trafikvæsenet, og her er blevet fuldt enig med Trafikchefen, at saa de 3 andre med disse Forhold mindre kendte Chefer skal kunne overstemme ham. Det svækker i allerhøjeste Grad Ansvarret hos Generaldirektøren, men det maa ogsaa føre til, at han med mindre Samvittighedsfuldhed tager Hensyn til, hvad der bliver gjort af Indvendinger, Bemærkninger og Kritik fra hans Chefers Side, naar han kommer i det Krigsforhold til dem, som altid følger med, at de kan overstemme ham. Jeg anser det derfor for fuldt rigtigt at gaa over til at lade Generaldirektøren have det fulde Ansvar for Afgørelserne. Selvfølgelig gaar jeg ud fra, at han vil drøfte Spørgsmaalene med sine Chefer, inden han tager sin endelige Beslutning.

Paa disse to første Hovedpunkter har der jo været Enighed mellem Udvalget og ikke blot Etaterne, men ogsaa Generaldirektoratet, hvad der ikke har været overfor det, jeg vil kalde det tredje Hovedpunkt i Forslaget, det, som gaar ud paa, at der oprettes indtil 3 — Udvalget foreslog 3 — Distrikter, der hver har sin Chef, som faar Lov til at træffe Afgørelse i alle Spørgsmaal, der ikke er af, hvad der er benævnt principiel Natur. Disse Mænd, som jo er knyttede til Stedet, til Distriktet, kan ganske anderledes have stedligt Kendskab end Cheferne inde i Centralledelsen. Dette er efter Udvalgets Mening — og den har jeg ganske kunnet slutte mig til — en god Vej til en ønskelig Decentralisation. Herimod har Generaldirektoratet